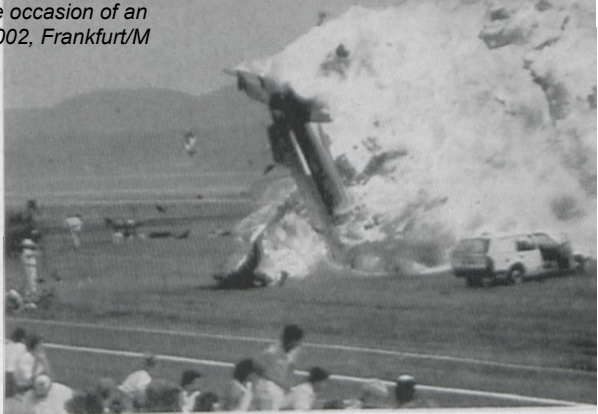

Das Ziel ist die Entwicklung einer Allgemeinen Bildwissenschaft!

00029/004.jpg >

> 02 <

Insofern ist eine Allgemeine Bildwissenschaft abstrakt und wenig konkret.

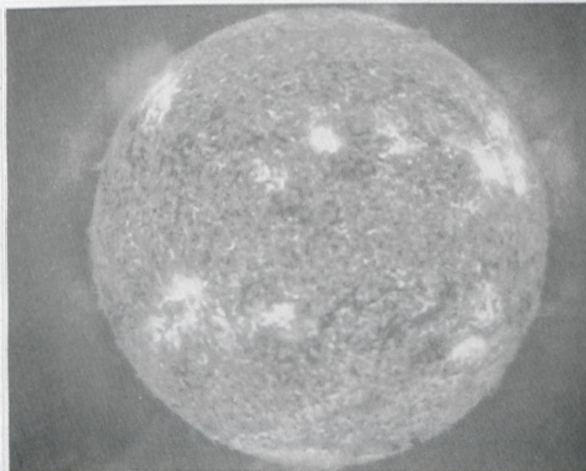
< 00029/005.jpg

> 03 <

Wenn man eine Bildwissenschaft entwickeln will, lassen sich einige allgemeine Grundregeln und Verfahrensweisen angeben.

00009/010.jpg >

> 04 <

Das Verhältnis der drei Bildwissenschaften könnte folgendes Maßstab aussehen

< 00022/009.jpg

>05<

Eine Allgemeine Bildwissenschaft argumentiert allgemein und unhistorisch.

00021/004.jpg >

>06<

Eine Spezielle Bildwissenschaft argumentiert dagegen nicht allgemein, sondern spezifisch, aber ebenfalls unhistorisch.

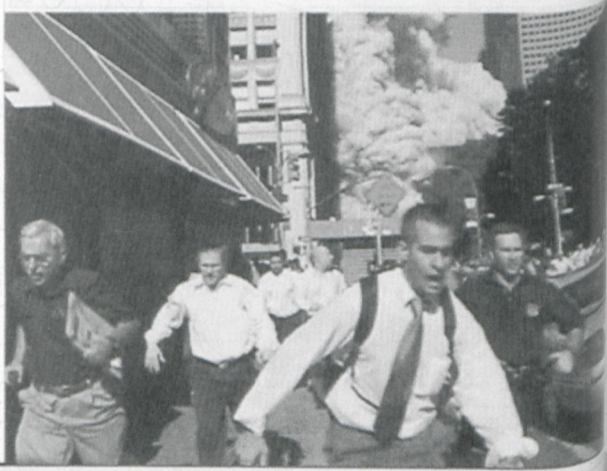
< 00012/023.jpg

>07<

Statt gemeinsamer Grundlage heraus zu arbeiten, schafft sie dem Blick für die spezifische Differenz einzelner Bildmedien, Beobachter und Milieus.

00004/003.jpg >

>08<

Die dritte Bildwissenschaft wäre eine historische.

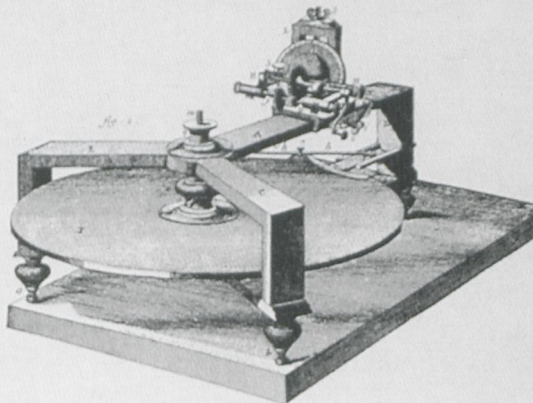
< 00006/023.jpg

< 09 >

Es wird der Versuch gemacht,
möglichst konsequent eine
Allgemeine Bildwissenschaft
zu entwickeln.

00007/002.jpg >

< 10 >

Zielgehe dabei von drei
Schwingungszentren aus,
die alle aufs engste mit-
einander zusammenhängen:
das Bild, der Beobachter und
das jeweilige Milieu, in dem
sie beide befinden.

< 00027/006.jpg

simplex 35207 weiss/blanc 35208 gelb/gaune 35209 grün/viert 35210 rosa/rose 35211 blau/blau

< 11 >

Weder diese Bereiche
kann in einer systemischen
Bildwissenschaft ausge-
klammert werden.

00005/006.jpg >

< 12 >

Bilder lassen sich nicht
ohne eine Beobachter-
beobachten.

< 00029/008.jpg

<13>

Bilder, die nicht gesehen werden, sind keine Bilder.

00073/009.jpg >

<14>

Eine Bildwissenschaft ohne Bilder ist lächerlich.

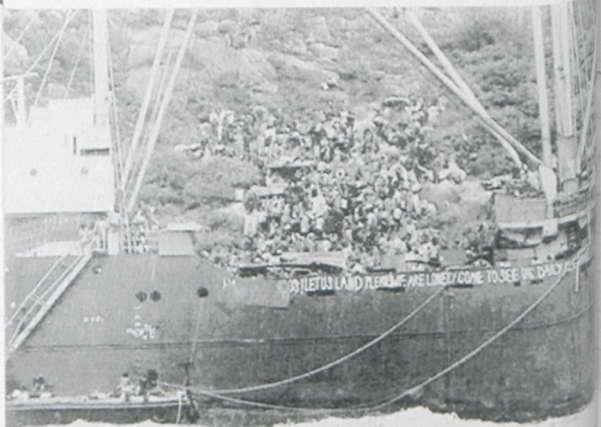
<00020/005.jpg

<15>

Ein wichtiger, herausragender Bestandteil dieser Beobachtungswissenschaft ist der Beobachter, der das Bild sieht.

00014/002.jpg >

<16>

Um ein Bild sehen zu können, muss zumindest eine direkte Sichtverbindung zwischen Bild und Betrachter bestehen.

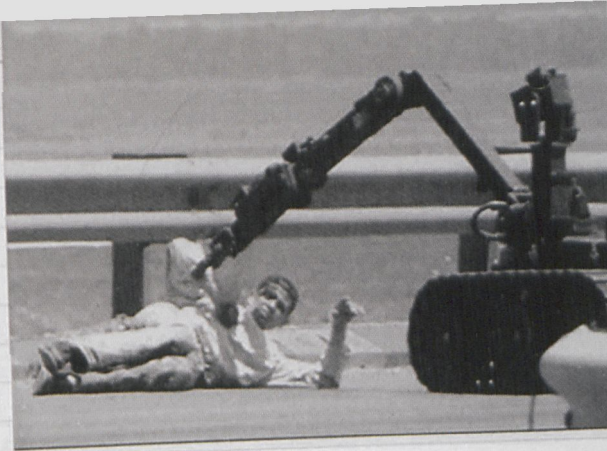
<00011/008.jpg

< 17 >

Das Milieu, die Umgebung, der Kontext, die Atmosphäre oder die Verfügbarkeit von Bildern stellen einen nicht zu unterschätzenden Einfluss auf das Verständnis und die Interpretation von Bildern dar.

00021/014.jpg >

< 18 >

Nehmen wir als Beispiel die Beziehung eines bestimmten Bildes zu einem bestimmten Beobachter.

< 00026/006.jpg

simplex 35207 weiss/blanc 35208 gelb/gaune 35209 grün/vert 35210 rosa/rose 35211 blau/bleu

< 19 >

Die Beobachtung von Bildern ist also verortet und geschieht in einem bestimmten Milieu.

00023/004.jpg >

simplex 35207 weiss/blanc 35208 gelb/gaune 35209 grün/vert 35210 rosa/rose 35211 blau/bleu

< 20 >

Bild und Beobachter sind dabei immer in dasselbe Milieu oder in dieselbe Umwelt eingebettet.

< 00021/008.jpg

Page / Strona_59-63: Hans Dieter Huber

01_Moim celem jest rozwinięcie Ogólnej Nauki o Obrazie. 02_A zatem Ogólna Nauka o Obrazie jest abstrakcyjna i mało konkretna. 03_Chcąc rozwinąć Ogólną Naukę o Obrazie można podać kilka ogólnych reguł podstawowych i sposobów postępowania. 04_Wzajemny stosunek trzech nauk o obrazie mógłby wyglądać następująco: 05_Ogólna Nauka o Obrazie nie argumentuje historycznie. 06_Szczególna Nauka o Obrazie natomiast nie argumentuje ogólnie, lecz w spo-

sób specyficzny dla tego medium, jednak także niehistorycznie. 07_Zamiast wypracowywać wspólne podstawy, zajmuje się specyficznymi różnicami między poszczególnymi mediami obrazowymi, obserwatorami i środowiskami. 08_Trzecia nauka o obrazie jest nauką historyczną. 09_Próbuje się tu możliwie konsekwentnie rozwinąć Ogólną Naukę o Obrazie. 10_Wychodzę przy tym od trzech centrów wahań, które w sposób ścisły są ze sobą powiązane: obraz, obserwator i każdorazowe środowisko, w którym znajduje się obraz i obserwator. 11_W systematycznej nauce o obrazie żadna z tych dziedzin nie może zostać wyłączona. 12_Obrazów nie można obserwować bez obserwatora. 13_Obrazy, których się nie widzi, nie są obrazami. 14_Nauka o obrazie bez obrazów jest śmieszna. 15_Ważną, wyróżniającą się częścią składową owego sąsiedztwa jest obserwator widzący obraz. 16_Aby móc widzieć obraz, konieczne jest bezpośrednie połączenie wizualne między obrazem a obserwatorem. 17_Środowisko, otoczenie, kontekst, atmosfera czy sąsiedztwo obrazów mają na rozumienie i interpretację obrazów ogromny wpływ. 18_Weźmy jako przykład związek określonego obrazu z określonym obserwatorem. 19_Obserwacja obrazów jest tu ucieleśniona i dzieje się w określonym środowisku. 20_Obraz i obserwator umiejscowione są zawsze w tym samym środowisku lub w tym samym otoczeniu.

Informacja dodatkowa: Koncepcja niniejszej pracy obrazowo-tekstowej wychodziła z dwóch założeń. Po pierwsze sens i znaczenie zdań i obrazów wytwarza zawsze obserwator. Po drugie, to, jakie struktury sensu generuje obserwator z tej czynności, jest zależne w równym stopniu od specyficznej struktury złożonej z tekstu i obrazu, od emocjonalnej i kognitywnej sytuacji całościowej, jak i od obserwatora oraz specyficznej struktury środowiska. Aby odpowiedzialność za lekturę tekstu i obrazów złożyć w ręce obserwatora, przy wyborze zdań i obrazów posłużyłem się dwoma sterowanymi przez komputer metodami selekcji:

01_U podstaw selekcji leży pierwszy rozdział mojej nowej książki, którą właśnie piszę, jako archiwum tekstowe. W programie Microsoft Word X dla Mac wybrałem funkcję „Auto Zusammenfassen” i nastawiłem selekcję na 20 zdań. Te zdania, które następnie program wybrał, zapisałem po kolei na kartach do kartoteki 1-20.

02_By wybrać ilustracje, posłużyłem się skompilowanym przez Andreeasa Kaufmanna CD z płyty kompaktowej ze zdjęciami, które były moim archiwum zdjęć. W programie „Graphic Converter” wybrałem potem funkcję „Diashow” oraz „Kolejność przypadkowa”. Pojawiające się przy tym wysokie formaty opuściłem. Oznaczenia plików i dokumentów zdjęć wybranych samodzielnie przez program przyporządkowałem w chronologicznej kolejności ich występowania w „Diashow” zdaniom od 1 do 20. Dla fonicznej wersji tego przyczynku wybrałem raz jeszcze raz za pomocą tej samej metody 20 nowych zdjęć.

tlumaczenie: Bunkier Sztuki

01_ The goal is the development of a general image science. 02_ To that extent, a general image science is abstract and not very concrete. 03_ If one wants to develop such a science some general, fundamental rules of procedure can be specified. 04_ The relationship of the three image sciences could be as follows: 05_ A general image science reasons nonhistorically. 06_ However, a specific image science does not reason generally but media-specifically and also nonhistorically. 07_ Instead of extricating common fundamentals, it sharpens the view for the specific differences between individual image-media, observers, and milieus. 08_ The third image science would be historical. 09_ I attempt to develop an image science as consistently as possible. 10_ I start from three oscillation centers, which are all very closely related: the image, the observer, and the respective environment both are part of. 11_ In a systematic image science, one cannot leave any of these units aside. 12_ Images need an observer to be observed. 13_ Images not seen are no images. 14_ An image science without images is absurd. 15_ One important,

outstanding component of this proximity is the observer who sees the picture. 16_ To be able to see an image, there must be at least a direct visual contact between the image and the observer. 17_ The milieu, the environment, the context, the ambience or the proximity of images have an important influence on the understanding and the interpretation of the images. 18_ Let us take, as an example, the relationship of a specific image to a specific observer. 19_ Thus the observation of images is embodied and happens in a specific environment. 20_ Image and observer are always embedded in the same milieu and the same environment.

Additional information: The concept of the image-text work in question started from two premisses. First, sense and meaning of sentences and images are always created by the observer. Secondly, the structures of perception an observer generates are dependent on the specific structure of text and image, the overall emotional and cognitive situation of the observer, as well as of the specific structure of the milieu. In order to return the responsibility to the observer, I used two computer-controlled, automatic procedures for the selection of the sentences and images:

01_ For the selection I used the first chapter of my new book as text archive. I used the function "AutoSummarize..." of the writing program of Micorsoft Word X for Mac. I selected a default of 20 sentences. I wrote down the sentences selected by the program in order on index cards 1-20.

02_ For the selection of the images I used the image CD compiled by Andreas M. Kaufmann as picture archive. I then selected in the program "Graphic Converter" the functions "Slide show" and "Random order". The portrait formats were skipped. I then assigned the folder- and file-names of the images selected independently by the program in the chronological order of their appearance in the slide show to sentences 1-20. For the Polish version of the contribution 20 new images were selected in a second round of this procedure.

translated from German into English by Kerstin Bialk, Cologne

Hans Dieter Huber – ur. w 1953 r. Mieszka w Stutgarcie. 1973-1977 – studiował malarstwo i grafikę na Akademii Sztuk Plastycznych w Monachium. 1977-1986 – studiował historię sztuki, filozofię i psychologię w Heidelbergu. 1986 – obronił doktorat pt. *System i działanie*. Interpretacja i znaczenie sztuki współczesnej (Monachium 1989). W 1994 habilitował się na temat *Paolo Veronese. Sztuka jako system społeczny*. Od października 1997 do września roku 1999 – profesor historii sztuki w Wyższej Szkole Grafiki i Sztuki Książki w Lipsku; od października 1999 – profesor historii sztuki współczesnej, estetyki i teorii sztuki w Państwowej Akademii Sztuk Plastycznych w Stutgarcie.

Hans Dieter Huber – 1953. Lives in Stuttgart. 1973-1977 – studies of painting and graphics at the Akademie der bildenden Künste in Munich. 1977-1986 – studies of History of Art, Philosophy and Psychology in Heidelberg. 1986 – promotion with the theme "System und Wirkung. Interpretation und Bedeutung zeitgenössischer Kunst" (Munich 1989). 1994 – habilitation with the "Paolo Veronese. Kunst als soziales System." From October 1999 to September 1999 – professor of history of art at the Hochschule für Grafik und Buchkunst, Leipzig. Since October 1999 – professor of Art History, Aesthetics and Art Theory at the Staatlichen Akademie der Bildenden Künste, Stuttgart.